

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASARNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, május 9. 1869. 18. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Szemenszedett kadentiák

h í r n e v e s n a g y f é r f i a k r a.

Gorovénak a sors nagy hatáskört szabott . .
Árvába küldé el hegyezni a zabot.

Hazánk jó hirnevén, ki mély sebet vágtál,
Tenbecsületednek a nyakára hágtál.
Hazánk jó hirnevén az a seb már befort. .
De helyre hogy hozod a magadét Trefort?

Tanfelügyelö lett hires Zichi Tóni!
A kormány szekerét mert segité tolni.

Nem voltak Pulszkynak bezzeg nyugodt perczi..
Mikor oda gyujtott neki Németh Berczi!
Orral, kézzel, lábbal kapált is a házban —
A „l é l e k v á s á r l á s“ tartotta őt lázban.

Szegény Losoncz! ugyan mivel érdemléd meg,
Hogy jó hir s neved egy f o r g á c s miatt ég meg?

Hasli Mózes tapasztalatai

a k o r t e s k e d é s e k a l a t t.

Thekinthetes szerkhesztülében!

Rigen iparkudum má, hodj belekhüszüncsem a „Lódas Motyeba“; de elhiggyen, ogy elfuglalja engemet a suk minden nopi dulga, mint edj Fhesthetics minieszthert a nemesi ármálisuknak és khotyabür diplumáknak oszthogatása s alig csiphetem edj kis időt a fülén, hugy khipulitizáljak magamat.

De must, hodj jöttek szip esük,
És szegin luvam a sárgo,
Nem hurduzza a phurtikát
Licsegüs-lucsugus sárbo,
Ujan szip ikhesen irom,
Mintho vulnám a — Lurd Biron.

És elsübben is osztat irok meg, hogy miféle phurtikákot horczolta az in luvam a sárgo. *) Horczolta a

*) Thessik khirem júl füljegyezni, de nem a fülét értek behasitani, hodj ez a jámbur állot ipen must thüti be a 19-dik évi eszthendejét, és idj fujtun haladja a 19-dik századdal.

szegin feje: jöszöt, thöt, phergement, phatyulatut, czhiczi kendüt, bojbele uthunkat, phirus phikitet, meg usztánd — — Kossót Lajos khukárdákot. Kelt minden szerkesztülében! de mégis legjubban keltek a — Kossót-khukárdák, és az aranyus trumbiták, különösön uttan a Sumsics birudalmában, amit hijják Sumugy vármedjének.

Nu hiszen kelhették is; mer a mijen nagy ember Kossót, ipen ujan kitsin árba eresztheltem a purtikát, ogy hugy hattam magamnak vesztheni az gyári arból üt furint ütvenüt és fil krajczhárt.

Edj khicsit meg is jártam velek: hugy Khapusvárun köröl furdultham, hát edj or, valami Rubuz azzal ijesztgetülüczte, hugy bügü-hegedőbe cshokattya, s ogy kisirtheti ki a várusbul engemet. Persze hodj én meg nem ijedtem, hanem fugtham egy goros ára vürüsgrétát és irtham neki a házó faláro edj verset igy:

Bárcsak minden Sumsics khurthes
Ijen vúna mint a Rubuz:
Jenge a thalentomjába,
Szegin a kodencziába,
— Ki a balnak khárt nem ukuz.
Hej, de is becsölek Khapus!
Hodj ü elötted nem khapus.

Innen Sumugybul ezutánd cshakhamar elgyüttem; mert thapaszthaltham, hugy uttand savanyóbb a vén rukának a szüllő, mintsem hodj asztat elérhetne, — s átcsaptom ongon berkün kürüsztül Phestmedjébe; mivel halluttam hodj uttan is derik madjar embereket akarják állitani a Thisza gátro. Ippen akkur irkhesztem meg ide, mikor irtak az ojságok hodj:

A jú madjar szive megin sajog, vérzik,
Khiteritették mán szeginy Büszürményit.

Ekkur szerkesztülében elüvettem aszt az üt vig jász fátyult, a mivel a fijom Khubi khereskedik, és üt fertált adva edj rüfbe — el mirthem a nip khüzütt — ingyen.

Mikur a jász fátyult elmirthem, hát keszthem a purtikák mellett árolgatni Rákuczi Jánus, Holász Buldizsár, Rádoi és Kheglovich gráfuk bidres budrus thullait, és khüllettek szintén ógy mintha ingyen adtam vuna.

Legjubban vették ezeket a baluldali ékességeket a khálumista rekturuk; csopancsak a Cserhátbul thalalkhuztanak edj nehányon, kik nem akarták a Keglovich thollát venni, és erössen buzugták a jubbuldalus gráf Theleki mellett, ki mustán a troktosban viseli a fü fökuraturságut. Ezek azt hitték szeginyek, hogy ha ük esznek a Theleki birka pürkhölt és isznak a munuri khapusztás lürét, hát khapják mind uljan rekthuriákat, a hul az urgunahózó sziját khalbászbul, a sipukat itzés üvegekbü, a klavisokhat csukuladebü s a futatót debreczeni fehér czipubúl csinálják.

Itten khöldöm azuknak a jubbuldalus rekturuknak a névsurát, a fijom Khubi csinalta rá mindenikre edj edj rigmos, mar rigen erüssen zürgeti rajtham a jerek, és khüveteli, hugy tegyen ki szerkhasztülében a Motyiba ógy, amint ü azokat az ulvasú khüzünség számára ürük emléköl kumpónálta.

Kürtvélyesi Lászlú a péczeli kusta:
Csokh négy latin osztály khöszöbét tapusta.

Üllő falojának tisztes levitája . .
Teleki nagyságát burbul predikálja.

Gyümrőn khürteskedett Beniamin Balla!
Khi a dolegatyus elveket hün vallja.

Ne feledd Szabu Pált a munuri mestert. .
A ki életében gundulkhodni restelt.

Bicskei bukásán szive majd meghasad
Karai Balázsnak, s neveti is Vasad.

Borzsák Endre végre se hideg se meleg . .
A koczkóbul mundja: „szavazni nem merek.“

Ogye szerkhesztülében van a Khubi fijomba sok szép thalent a puetáskudásra?

De mán thalánthán sukat is beszíltem Khubirúl, mikur a khüvetválasztásokrul akaruk szulni,haggyónk hát eztet és térjünk a dulugra.

Na még is nem hiába árolgattam baluldali thullakot itten a Pest medjébe, meg is tette ez a maga hatását, mert odjan csak kibaluldaluztunk magonkat. — Hanem más derék vármedjékben is — hul lakják phirus, puzsgás, tiszta hunfi érzésö szép phöndörködzött bajoszó madjar emberek, mind választották magoknak balfelül valu uldalas khüveteket, és csak a buruvitskás medjék putyiszem Jankó népei Guruvizták ki magokat.

Nadjon fájlalok hodj ezek a szegin emberek igy elfelejtkezték magukrúl, de még jubban fájlaluk aztat, hogy a Deók Ferencz és a milthuságus miniszterjom annyira belemerölték a czilinderes pulitikába, hugy annak lityegü lutyugós állását csak a nem madjar választhuk által menthik meg az elbokástul és még sem akarják a hegyesre khifent bojoszu khüzvélemin elüt t megretheralni.

Nadjon gyenge egy nimelyik ember, ha egyszer fényes állumásra teheti szerét, semmi mudun sem akarja attul elválni, mit mustantág elig pildák illosztrálják.

Ihul ni Trefurt Augusztin annyira megszerették a khüvetségét, hugy mindaddig el nem hagyott aztat, mig edj Ürdügüt elü nem teremtettek a választhuk, ami usztán esakogyan elvitte ütet Gyumáról a Pesther Loydba, hul mirgiben a szegin becsületes madjart, miért ütet khivetette a nyeregbű-beakartha piszkulni.. s rá akartha khenni mindenféle ustubaságut magárul.

A Khubi fijom erre is csinálta egy rigmost, tessik neki kéremláson tudtára adni hugy:

Handabandázhatod szegin Trefurt Ágost!
Aflhatod ojságba nimetúl tutágost . .
Leroghatsz csillagát a csillagus égnek . .
Elvitte az Ürdüg a the khüvetséged.

Ej szerkeszthülében de csak ukus edj bulund ember az a Pálfi or; csak thodja jú tonácsokat khiszulgaltatni a khurmánynak. Olvasuk hodj az Esti lapuk pecsuvits zászluján khiirva ez lubug:

Minden jubbuldali csölökre és lábró,
Baluldal ne legyen most verifikálvó.

Mán must ezekotán csak aztat várok, hugy adgya még az Ondrásinak egy jabb thonácsut: todnillik ha Magyarurszágut meghtanitanak cseböl, s kapja edj kis alkutmányus . . ustrumállaput.

Thübbet is irnám még szerkeszthüleben,*) de halluk, hugy erüssen zürgetnek a bultajtut, és hivják engemet, tehát magamat ajánluk

Hasli Muzes,
madjar izraelito natorál journalist- és Lodas Motyi rendes leveledzüje.

*) Elég volt ebből ennyi Hasli! Matyi.

Adomák.

Beszélni akart a jobboldali volt képviselő ujonnani fellépése alkalmával, de a nép egyre csak azt kiabálta: „nem halljuk, éljen a baloldal!“

Utóbb türelmét veszitve a jelölt, oda fordul egy mellette álló kaputos emberhez mondván: „ime látják az urak! mily éretlen buta és tudatlan még a nép“!

A kaputos ember az'án csak ennyit mondott vissza: „azért olyan tudatlan, mert az urak a mult országgyülésen is kétszer annyit szavaztak meg a csődörök, és lovak.. mint a népnevelésre, pedig meg van irva: az ember drágább a baromnál.

Csikorgó téli idő volt, mulattak a komáromi szekeres gazdák a korcsmában. — Szóbeszéd közt azt is előhozták, hogy most olyan hideg van, hogy a madár is lefagy az ágról. Azt mondja erre az egyik, hogy ő mégis tudna most harmadnapos kis meztelen szarkafit mutatni, a ki nem hiszi fogadjon vele.

Kaptak a felhiváson a mulatók s fogadtak egy akó borba.

Elisment az ember s egy kis vártatva hozott is egy kis harmadnapos gyereket s a pólya és dunyha közül kibontva, kitette az asztalra e szavakkal: „itt a meztelen szarkafi!

A fogadók csak bámultak eleinte s azután jöttek rá, hogy hisz az atyafit Szarka Jánosnak hivják.

Persze megnyerte a fogadást.

Vas Gereben Komáromban járt egyszer s tiszteletére mulatságot rendeztek.

Volt a kompánia között egy Szarka nevü öreg uri ember is, ki mulatásközben oly talpraesett viczczeket tudott mondani, hogy az egész társaság órákig jóizüt nevetett rajta.

Az öreg uron épen vörös bársonymellény volt, mely régi módison egészen befödte terjedelmes hasát.

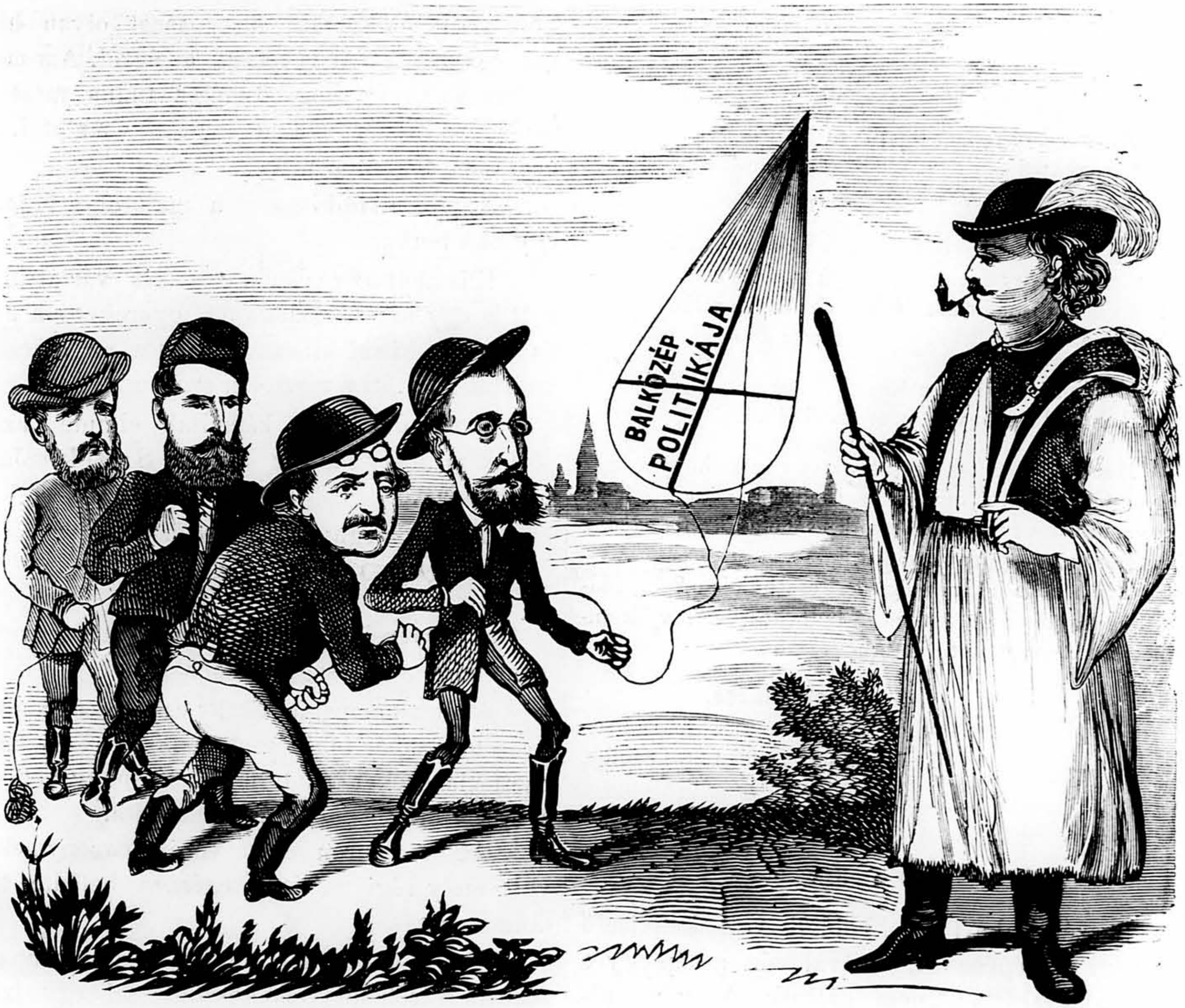
Vas Gereben hallván, hogy az öreg ur nagy barátja a tréfának, igy köszönté fel egy izben: „Életemben még sohase láttam vörös hasu szarkát, hanem most megértem, hogy egyet láthatok, tehát éljen ez a vereshasu Szarka“!

Szarka uram aztán Vas Gerebennek, — kinek tudjuk lángoló vörös szakálla volt — igy köszöntötte vissza a tréfát:

„Én se láttam még soha életemben vörös rézből vas gerebent.“

I.

Se füle se farka.

Ludas Matyi : Mivel mulatják magukat a ifjuurak?

Tisza Kálmus : Mi bizony nézze Matyi bácsi, ezt a sárkányt akarnánk felereszteni, de akármint forditjuk is a szélnek, mindig bukfenczet hány.

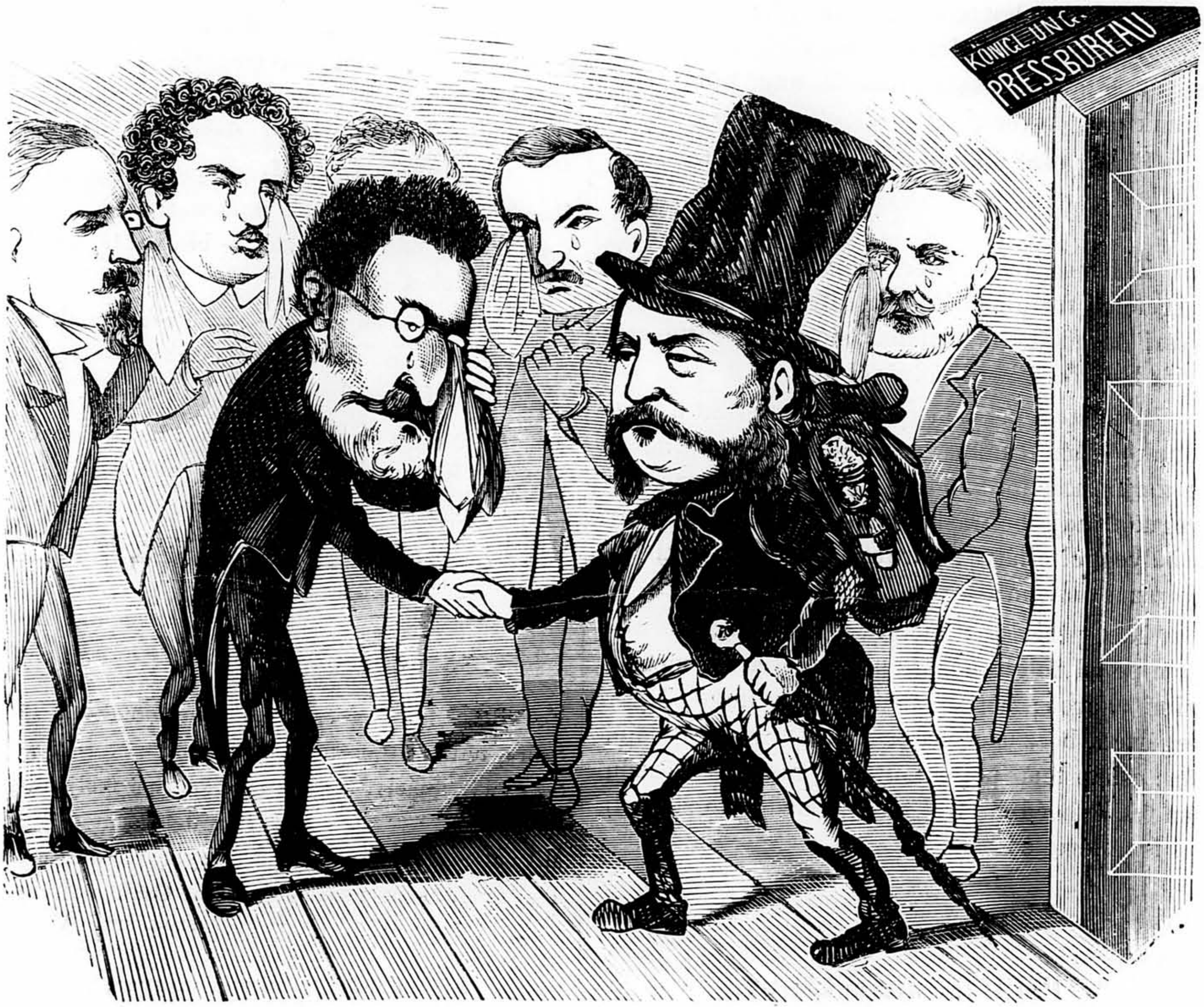
Ludas Matyi : Elhiszem biz azt, hogy bukfenczet hány.

Ghiczi Kálmus : De hát miért hány bukfenczet?

Ludas Matyi : Azért mert nincs se füle, se farka!

II.

A bucsu.

Bérencz irók kardala : Ne menj el, ne hagyj itt drága lélek,
Nélküled sovány lesz ez a kutya élet.
Nézd könyeink sürün potyognak utánad,
Ily tollkupecz többé nyomodban nem támad.

Ludasi Ganz Mór : (solo) Nincs mit tennem, elkell mennem, mert többet itt.
Kein gseft, kein Nutz és kein Credit.
Lássátok a kormánytól már
A jó subventió nem jár.

Mindnyájan : Üres a pénztár, a gázsi nem jár.
Ühü, ühü, ühü, a gázsi nem jár.

Két kereskedősegéd afelett vetélkedett egymással, hogy melyik van gazdagabb gseftben:

Az egyik dicsekedve mondja: a mi kereskedésünk oly terjedelmes, hogy évenkint 12 akó tinta fogy el csupán a könyvvezetésre.

A másik azt mondja erre: mi meg most takarékrendszert hoztunk be a könyvitelnél, mely abból áll, hogy az *i*-felől elhagyjuk a pontot s csupán e takarékosság által 12 akó tintát spórolunk meg havonkint

E már oszt ellökte a sulykot igazán.

Zalamegye egykori főispánja nevenapja reggelén a templomból jövén kifelé, amint az öreg Nyári megpillantá, utána sietett s rettenetes nyifa hangon elkezdi üdvözölni.

A föispán persze egy szót sem értett a mondottakból, azért utána menő Johann nevü német huszárját utasitotta, hogy mondja meg a szegény öregnek, adja be irásban amit vele közölni akar, de bélyeggel ellátva; mire aztán elkezdi neki magyarázni Johann:

Nári pácsi! azt montik a mildósákos órr — átom pe ed folamodáspa pilegen: a mit met peszilni akarod; melyet midőn a nyifogó Nyári megértett, boszusan összeszidta a huszárt mondván: cshap tem polonthulltham med, és thöszöntöm fel, és méd én traktáljam med érte stemplipel is a németed."

Politikai álmoskönyv.

C.

Csárdában lenni: Dolgod lesz a „Magyar Állam" szerkesztőségében. **14**.

Csalánhoz nyulni: belügyi reformokat fogadni a kormány. **27**.

Csatában lenni: németnek poroszszal, futás lesz a vége. **71**.

Csacsit látni: két lábon járni, akadémikusnak öntetszelgés. **3**.

Csépelni üres szalmát: valamelyik kormánylap a balközép programmját ismertetni fogja. **19**.

Cseberből vederbe esni: eben gubát cserélsz s a Pálfi-provisorium után a közösügyesalkotmányt dicsöited. **2**.

Csiklandozni: a kormányt — sajtóper. **60**.

Csonton rágódni: kormánypárti irónál, kenyérkeresés. **23**.

Csonkitani: alkotmányt **61**-ben bün.
" " **67**-ben erény.

Csufolódni: a magyar minisztereket függetleneknek és felelősöknek nevezed. **68**.

Csizmád ha szorit: a financzminiszter uj adónemen töri a fejét. **11**.

Csókolódzni: papnak paráznaság. **10**.

Czél: mely felé törekszünk — beolvadás az osztrák birodalomba.

Czélba lőni: miniszternek = verebet talál. **8**.

Czégért látni: a képviselőházban, — egy muszkavezető hazafias szónoklatot tart. **29**.

Czigány lakomában lenni: Liszt Ferencz megtért hazafi lemond a római abbéságról, s beáll a magyar orsolya szüzek közzé conmaternek. **69**.

Czopfot hordani: nagyuri passió. **88**.

A debreczeni Chevalierek.

Fel vitézek! ti merészek! Magyarhonnak büszkeségi!
Szóra, tettre, ütközetre, sárba dobni a mi régi.
Szóra.. a mely, hogyha még kell, piszkoljon be minden szentet;
Mit botorság, sürü vakság a magyarban megteremtett.
Tettre..s ne nézzetek másra. Csak a divat s uj szokásra.

Fidonç minden, mi még magyar,
Forr a világ, a kor halad,
S igy annak a ki gentleman . .
Hátul maradni nem szabad.
Föl tettre , . hát el a nyügöt . .
Mely vékony lábszárunk födé,
A bugyogó kényelme több . .
Mint a sujtásos öltönyé.

Ah minő rut? mi rusztikus
A térdig érő csizmaszár!
Kölyök csizmát nóbelt, csinost,
Hord a gavallér ugy-e bár?

Topánkát viseljen tehát
Mindenki, a ki gentleman,
Mely sokféle szinü bőrrel!. .
S gombbal szépen pitykézve van.

Ugyan azt a pénzt, mit zsinór
Sujtásra adtunk, kérdezem:
Nem volna-e most okosabb
Elferblizgetni csendesen?
Elhát ruhánkról a zsinórt,
Haszontalan költségbe ver, —
Ah! mily nóbel quäkkert csinál
Kontóra Tóth Ferencz s Huber!

Hát oly kalapot hordozzunk
Minőt minden civis visel?
Elveled lapos tökfedő . . .
Pincset teszünk eztán mi fel.
Mennyivel nóbelebb ez a
Czilinder avagy figaró?
Kanász kalapban az ember
Faragatlan tuskó s karó

Beszéllik azt is, hogy a szem
A lélek igaz tüköre . ?
Épen azért zwikkert reá
Hogy ne láthassanak bele.
Mi gondja másnak arra, hogy
Mit gondolok lelkemben én . .
Megfér ott együtt jó s gonosz
Igazság s álnok cselszövény.

S némelyek azt merészelik
Szemünkre vetni még nekünk:
Hogy megvetve a magyarost
Külföldinek tömjénezünk?
Ah! minő balga egy beszéd . .
Mintha a csárdás, körmagyar . .
Toborzó s nem tom, hogy mi még
Mit tánczolni a plebs akar . .
Csak versenyre is kellhetne
Olyakkal, mint a milyenek:
Négyes — Cottillon és Galopp
Tipsz — hopsz — slepszpolka... valcerek.

Óh mily barbár is e világ
Elegantiához nem ért,
Nagyhühóval kiáltja: hogy
E nemzedék már veszni tért.

Mit tudja ő mi a bon-mot?
A sansgene s az aesthetik . .
Igaz, köztünk is vannak olyanok,
Kik, nem értve emlegetik.
De azért mi urak vagyunk . .
Habár zsebünk gyakran konog,
Bolond az a ki pénzből ur . .
Lám én pénznélkül ur vagyok.

Mások mondják: bennünk hogy elv
Nincs, és nincsen honszeretet?
Ah! mily absurdum állitás!
Igy képzelődni hogy lehet?
Elvünk is van, . . nem elv-e az
Követni bárkit ott s a hol . . .
Felénk mosolyog egy krigli
Sör, avagy egy halbszeitli bor?

S vajjon nem honszeretet az
Ha a honért nagyot iszunk . .
Magyar kártyával ferblizünk
S ugyan ilyennel tarklizunk?
Hah! ily élet dicső és szép —
S nekem tetszik nagyon e kép . .
Mától fogva tehát felkent
Tagod vagyok, szép regement!

Ráspoly.

Kormánypárti lapok jeligéi.

Bolond ki türi hazafiságból a nyomort,
Én nem türöm és én nem is vagyok bolond.

Hirmondó.

Független publicistának üres tarisznyája,
Kormány journal'stájának duzzadt a tárczája.

Esti Lap.

Gyalázni a negyvennyolcat, igazán kövér egy falat,
Ki most a szélbe polyvát vet, subventiót arat.

Borsszem Jankó.

A debreczeni esküdtekhez.

Felmentettétek hát Borsszemtelen Jankót . .
Ki elvet s szellemet galádul rágalmaz?
Ha elitélitek e becsület rablót:
Valóban mi reánk szégyen lett volna az.
A ti érdemetek, hogy közibünk nem jő,
S gonosz az igazzal nem lesz összvezárva . .
Örömünk végtelen, mert hát a levegő
Szerény lakunkban igy.. nincs inficialva.

Ludas Matyi.

Gór—ó—vé—hoz.

Mi az oka annak, hogy egész Árvába
Hatolt nagy szellemed?
S drótos atyafiak zászlóidra büszkén
Irák fel a neved?

E kérdésre vajmi könnyü a felelet:
Mindez csupán a te szellemed okozta.
És mivel a szellem, deákul spiritusz..
Lelkesedésüket tehát szesz fokozta.

Reszelö.

Szeretetadományok,

Böszörményi László siremlékére.

Izsó Erzsébet asszony Pestről egy frt.

Horváth Gyula

elitélt sajtóvétségi fogoly szegény családjának felsegélésére: Guthy Benö Pestről 2 frt. E lapok kiadója 10 frt. Összesen 12 frt.

Ez öszveget illető helyeikre a mai napon átszolgáltattam.

Pest, május 8. 1869.

Mészáros Károly.

Szeretet-fillérek.

A Ludas Matyira rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Pacsérról Szemesi Józsefné 50 kr, Borsos Imre 50 kr, Kasza Mihály 50 kr. = 1 frt 50 kr.

Egy névtelen honleány Kecskemétről egy darab 2 frtos ezüst tallérral.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki e lapok kiadója.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő. **Bényei István**. Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly**. | Metsző: **Huszka**.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.